

наведений у каталозі П.М.Строева - "Обстоятельное описание старопечатных книг... Ф.А.Толстова".- М., 1829.- С. 86-87, причому він подав її під заголовком "Псалтирь слѣдованная" (№ 59.- С. 85), як і пізніше (Спб. 1891) бібліотекар Спб. духовної академії Олексій Родоський (№ 34.- С. 48-52) - "Псалтирь слѣдованная" (съ Часословомъ, в малою 8° л...). Детальну структуру цього збірника він подав на С. 48-49 свого каталогу "Описание старопечатных книг...". Ця книга може розглядатись як складова частина аналогічних конфесійних видань православної церкви, які були опубліковані в Східній Європі у 2-ій пол. XVI ст., а саме: "Псалтирь" середньошрифтова (М., біля 1559-1560 і біля 1564-1565) в 2°, наступне московське видання - друкарі Никифор Тарасєв і Невежа Тимофєєв, 20.12.1568,

"Псалтирь с Часословцем" (Заблудів, друкар Іван Федоров, 23.03.1570) в 4°, "Псалтирь" (Вільно (Вільнюс), друк. Петро Мстиславєць, 16.01.1576) в 2°, "Псалтирь" (Слобода, друк. Андронік Тимофєєв Невсжа, 31.01.1577) в 4°, "Псалтирь і Новий Завет" (Острог, друк. Іван Федоров (Федорович) 1580) в 3°, "Псалтирь з восслѣдованиєм", - Вільно (Вільнюс) 5 видань в друкарні Мамоничів: 10.02.1586, 1591-1592, 8.01.1592, 30.11.1593 і після 1593 в 4°.

Місія зберігання: В Україні - Львів: НМЛ; у Білорусі - Б-ка АН Білорусі; у Росії - у Москві: ДБР, Держ. публ. іст. б-ка, Держ. іст. музей; у Спб.: БАНР, РНБ; у Новосибірську: Новосибір. держ. публ. наук.-тех. б-ка (Сибір. відділення РАН); у Загорському музеї Московської Патріархії.

Каталоги стародруків: Быкова.- № 13.- С. 31- 34; Запаско, Ісаєвич.- І.- № 41.- С. 31; Каратаєв І.- № 158.- С. 286-287; Максименко.- № 194.- С. 36; Родоський.- № 34.- С. 48-50; Строев І.- № 39.- С. 85-87; Ундольський.- № 138.- Ствп. 21-22; Ундольський - Кастерин.- № 56.- С. 100.

Пригородок в Острозі

П. - це територія, яка знаходилася між Замковою горою і містом („городом“). Від Замкової гори П. відділявся глибоким ровом, а від міста - дерев'яною оборонною стіною з проїзною брамою - „парканом“. Південна межа П. проходила по березі річки Грабарки, а східна і північна - по схилу невисокого пагорба, рельєф якого добре видно і в наш час. Документів, які б прямо вказували на час виникнення П., поки не виявлено. Вказівкою на існування П. вже в XIV ст. є згадка про церкву Св. Миколая XIV ст. (див. - *Церква Миколаївська*), яка знаходилася „в паркані“, тобто за межами дерев'яної оборонної стіни, що оточувала П. зі сторони міста. Як свідчить *акт розподілу володінь князів Острозьких 1603*, в П. в кінці XVI - на поч. XVII ст.

розміщувалась друкарня (див. - *Острозька друкарня*) і ОА, а також церква Св. Миколая, Успенський дерев'яний костел (див. - *Костел фарний в Острозі*), будинки заможних міщан, частина замкових службових приміщень. У перш. пол. XVII ст. на території П. була збудована дерев'яна Успенська церква (див. - *Церква Успенська*), яку сильно пошкоджено під час Визвольної війни 1648-1654, відбудована в 1681 і остаточно знищена під час пожежі Острога в лип. 1889. Є відомості про те, що до 1809 на території П. існувала будова, на фронтоні якої можна було розрізнити зображення святих. У 1957-58 на території П. проведено пробні археологічні розкопки археологом І.Бондарем. В одному із шурфів виявлені фрагменти кам'яної споруди. Проте розкопки не були завершені і зараз неможливо судити про призначення цієї будови. *Лит.*: Кардашевич.- С. 96-97; Перлштейн П.- С. 39.

Приміщення сучасної Острозької Академії

найбільш давні будівлі, де нині розміщується ОА, були зведені в др. пол. XVIII ст. і належали ордену капуцинів. 3 квіт. 1750 кн. Януш Сангушко, ординат Острозький, надав правом фундушовим землі за валами Острога при дорозі, що вела на Дубно, на будівництво капуцинського монастиря (див. - *Костел і монастир капуцинів*). У тому ж році розпоча-

лися будівельні роботи на кошти таборовського старости Самуїла Лубковського. Після смерті Лубковського кошти на будівництво монастиря надав Канут Фелікс Малинський, мечник Волинський. Автором проекту був архітектор Павло Антоні Фонтана (1696-1765), за походженням італієць, з Костелло Вальсольді у північно-західній провінції Комо, придворний архітектор Сангушків. Серед його праць на Україні можна відзначити місіонерський костел та монастир в Ізяславі, костел та монастир